

Ambtelijke bezwaarschiffencommissie Rijkswaterstaat

Zitting: 15 februari 2018 om 14.30 uur
Kenmerk bestreden besluit: RWS-2017/44970 I

PLEITAANTEKENINGEN

Mw. K. Stelleman

Dhr. P.A. Janssen

inzake

Fastned B.V.

Bezwaarmaker

tegen:

**DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN
WATERSTAAT,**

Verweerder

Geachte commissie,

De Minister van Infrastructuur en Waterstaat (hierna: de Minister) heeft op 22 november 2017 de vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken van Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. (hierna: Shell) gewijzigd middels besluit nr. RWS-2017/44970 I. Aan Shell is op 2 oktober 1998, met nr. 983279I een vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken verleend voor het maken, hebben en behouden van een benzineverkoop punt op verzorgingsplaats Peulwijk Oost. De wijziging van 22 november jl. betreft het aanpassen van bestaande parkeerplekken naar 2 parkeerplekken met 2 elektrische laadpunten.

Tegen dit besluit van 22 november 2017 is door Winthagen Mensink advocaten namens Fastned B.V. (hierna: Fastned) per brief d.d. 27 december 2017 bezwaar gemaakt.

De aangevoerde gronden van bezwaren laten zich in 2 hoofdpunten samenvatten:

- A. De wijziging van de vergunning is in strijd met het beleid, specifiek de kennisgeving Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen, en had daarom niet verleend mogen worden
- B. De wijziging van de vergunning had niet mogen worden verleend, omdat het vergunnen van elektrische laadpunten bij het Shell station in combinatie met het nog te vergunnen en nog te realiseren oplaadstation

van Fastned tot gevaarlijke verkeerssituaties en –gedrag gaat leiden op de verzorgingsplaats.

Na het schetsen van het afwegingskader waaraan de aanvraag getoetst is ga ik in op de bezwaarpunten.

Wettelijk kader

Op grond van artikel 2, eerste lid, van de Wbr is het verboden om zonder vergunning van de Minister van Infrastructuur en Milieu gebruik te maken van een waterstaatswerk door anders dan waartoe het is bestemd:

- a. daarin, daarop, daaronder of daarover werken te maken of te behouden;
- b. daarin, daaronder of daarop vaste stoffen of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen.

Op grond van artikel 3, eerste lid, van de Wbr kan een vergunning slechts geweigerd worden ter bescherming van waterstaatswerken en ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van die werken, met inbegrip van het belang van verruiming of wijziging anderszins van die werken.

Op grond van artikel 3, tweede lid, van de Wbr kan een besluit tot weigering van de vergunning mede strekken ter bescherming van aan de waterstaatswerken verbonden belangen van andere dan waterstaatkundige aard, doch enkel voor zover daarin niet is voorzien door bij of krachtens een andere wet gestelde bepalingen.

Met betrekking tot de Wbr is door de Minister een beleidsregel Kennisgeving Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen gepubliceerd in de Staatscourant van 22 maart 2004, nr. 56, gewijzigd in de Staatscourant van 20 december 2011, nr. 23149 en in de Staatscourant van 20 november 2013, nr. 32624 en laatstelijk gewijzigd in de Staatscourant van 13 maart 2017, nr. 11880 (hierna: de beleidsregel).

Met de wijziging van de beleidsregel van 20 december 2011 is naast de al bestaande typen basisvoorziening (benzinestation, wegrestaurant en servicestation) het energielaadpunt als basisvoorziening geïntroduceerd.

Bezwaargrond A.

Met betrekking tot de eerste bezwaargrond kan het volgende worden opgemerkt:

Shell heeft op verzorgingsplaats Peulwijk Oost een sedert 1998 vergunde basisvoorziening, nl. een benzinestation met een winkel in een bedrijfsgebouw, waarin ook Starbucks en Deli 2 Go gevestigd zijn. De middels het bestreden besluit vergunde en inmiddels gerealiseerde elektrische laadpunten van Shell zijn aanvullende voorzieningen bij de eerder vergunde basisvoorziening. In de toelichting bij de genoemde wijzigingen van de kennisgeving Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen staat vrij expliciet geschreven dat het plaatsen van een elektrisch laadpunt als aanvullende voorziening bij een benzinestation of wegrestaurant mogelijk is.

De Rechtbank Amsterdam heeft zich hierover in haar uitspraak van 8 december 2017, zaaknummer AMS 17/1652, vrij duidelijk uitgesproken. Ik verwijs hierbij

met name naar hetgeen de rechtbank overweegt onder de punten 12 en 13 in genoemde uitspraak. De rechter overweegt in genoemde uitspraak onder punt 12:

"De rechtbank leest in de kennisgeving van 20 december 2011 en de toelichting daarop dat een energielaadpunt als basisvoorziening én als aanvullende voorziening naast elkaar kunnen bestaan. De wijziging is er enkel op gericht om een solitair energielaadpunt als basisvoorziening mogelijk te maken, niet om een energielaadpunt bij een basisvoorziening uit te sluiten."

En onder punt 13 van dezelfde uitspraak:

"Voor beide vormen van voorzieningen kan een vergunning op grond van de Wbr worden verleend. Daarnaast biedt informatie uit de kennisgevingen geen grondslag voor de stelling van Fastned dat er per verzorgingsplaats maar één aanbieder van energielaadpunten kan bestaan, ofwel in combinatie met een benzinestation, wegrestaurant of servicestation, ofwel als losstaande basisvoorziening. De rechtbank is dan ook met de minister van oordeel dat er geen belemmering bestaat een aanvullende én een basisvoorziening voor energielaadpunten te vergunnen voor één verzorgingsplaats, mits beide vergunningen, ieder voor zich, niet in strijd zijn met de toetsingscriteria van de Wbr."

De afdeling Vergunningverlening concludeert uit deze uitspraak, welke ook in de uitspraak van dezelfde rechtbank van 22 december 2017, zaaknummer 17/6658, is overgenomen, dat vergunningverlening voor de elektrische laadpunten als aanvullende voorziening bij haar basisvoorziening niet in strijd is met het beleid vastgelegd in de kennisgeving Voorzieningen op verzorgingsplaatsen langs rijkswegen.

Bezwaargrond B.

Even een stukje historie: per besluit d.d. 16 augustus 2016, met kenmerk RWS-2016/35047 I is vergunningr. 983279I gewijzigd en daarmee is het nieuwe tankstation van Shell op de heringerichte verzorgingsplaats Peulwijk Oost vergund. In de besluitvorming voor dat besluit zijn de verkeersveiligheidsgevolgen van het tankstation en de daartengevolge van ontstane verkeersstromen van en naar het station met bijbehorende parkeerruimte en de daarachtergelegen parkeerplaatsen op de verzorgingsplaats beoordeeld en aanvaardbaar bevonden.

Het bestreden besluit regelt in feite alleen dat de al in het besluit uit augustus 2016 vergunde parkeervakken naast het winkelgebouw van functie veranderen naar parkeervakken met elektrische oplaadpunten. Verkeerstechnisch verandert het gebruik van de vakken niet, er kan nog steeds met de verkeersstroom mee in - en uitgeparkeerd worden.

Fastned is op basis van de loting van 13 juni 2017 in de gelegenheid gesteld om een vergunningaanvraag op grond van de Wbr in te dienen voor het realiseren van een elektrisch laadpunt als basisvoorziening. Fastned heeft een aanvraag ingediend voor een Wbr-vergunning en deze was in behandeling tijdens het afgeven van het bestreden besluit. Rijkswaterstaat is nog met Fastned in gesprek over de verkeersveilige inpassing van haar nog te realiseren laadpunt op

Peulwijk Oost. In de besluitvorming voor het bestreden besluit is een elektrisch oplaadpunt van Fastned meegewogen als te verwachten ontwikkeling.

Fastned stelt, kort door de bocht, dat de aanwezigheid van 2 elektrische laadpunten op een verzorgingsplaats, i.c. Peulwijk Oost, tot dermate keuzestress leidt bij de elektrische rijder dat dit tot verkeersonveilige situaties zal leiden. Fastned verbindt hier de conclusie aan dat daarom de gevraagde wijziging van de vergunning van Shell had moeten worden geweigerd wegens strijdigheid met de door de Wbr beschermde belangen.

De minister gaat er, zoals eerder aangegeven, van uit dat 2 elektrische laadpunten op een verzorgingsplaats, te weten 1 als aanvullende voorziening bij een bestaand benzinestation of wegrestaurant en 1 als basisvoorziening door een in elektrisch laden gespecialiseerde aanbieder, in beginsel mogelijk moet zijn, mits dit op een verkeersveilige manier kan. Dit is mede ingegeven doordat de door Fastned aangevoerde keuzestress naar verwachting niet zal optreden. Een elektrische rijder kan niet overal laden en zal zich dus vooraf oriënteren waar hij dat eventueel wil en kan doen. Daarnaast is de kans groot dat hij een vaste aanbieder of abonnement heeft. Zeker bij zakelijke/bedrijfsmatige rijders zal dit het geval zijn. De zakelijke rijder laadt de elektrische (bedrijfs-)auto op op kosten van zijn werkgever. Deze rijders weten vooraf naar welke oplaadstation cq. welke aanbieder zij willen rijden en zullen zich niet laten leiden door prijsverschillen of aanbiedingen. Zakelijke rijders zullen om die reden ook niet negen zijn om tegen het verkeer in te gaan rijden of andere gevaarlijke capriolen uit te halen.

De kans dat elektrische rijders zich pas op het kruispunt vanwaar ze naar Shell of naar Fastned kunnen rijden zich nog gaan afvragen bij wie ze willen gaan laden is dan ook nihil. Mocht een elektrisch rijder onverhoopt bij de oplaadvakken van Shell besluiten alsnog naar het geplande oplaadstation van Fastned te rijden dan zal hij dit vrijwel volledig met het verkeer mee kunnen doen. Verkeersonveilige situaties kunnen hier bijna niet ontstaan. Alleen een elektrisch rijder die naar het station van Fastned rijdt en vervolgens ter plekke besluit om toch naar Shell te gaan zal tegen het verkeer in moeten gaan rijden. Naar verwachting heeft de elektrische rijder echter geen noemenswaardige incentive om dit te doen.

Als laatste dient nog opgemerkt te worden dat de afdeling Vergunningverlening Fastned niet kan volgen in haar uiteenzetting waarmee zij de eventuele nadelige verkeersgevolgen van het aanwezig zijn 2 aanbieders van elektrische laadpunten op Peulwijk Oost volledig ten laste van Shell legt en dat daarom de vergunning van Shell geweigerd zou moeten worden, terwijl Fastned wel in de gelegenheid zou moeten worden gesteld om een vergund elektrisch laadpunt op Peulwijk Oost te bedrijven.

Afdeling Vergunningverlening concludeert dan ook :

1. Dat de verkeersstromen en -veiligheid bij de parkeervakken met oplaadpunten van Shell niet wezenlijk wijzigt
2. Er met de vergunde oplaadpunten van Shell en de nog te vergunnen oplaadpunten van Fastned een qua verkeersveiligheid aanvaardbare situatie kan ontstaan, mits ook met Fastned tot een verkeerstechnisch veilig ontwerp kan worden gekomen voor de geprojecteerde Fastnedlocatie op Peulwijk Oost.

3. Dat van de gememoreerde keuzestress niet of verwaarloosbaar sprake zal zijn en dat deze geen showstopper was voor het bestreden besluit of op basis van de huidige inzichten naar verwachting zal zijn voor het vergunnen van de Fastned oplaadpunten op Peulwijk Oost.
4. Dat het bestreden besluit volledig in lijn is met het beleid en het afwegingskader van de Wbr.

Op grond van het voorgaande zijn we van mening dat het besluit van 22 november 2017 op goede gronden is genomen. We verzoeken u het bezwaar dan ook ongegrond te verklaren.

Hoogachtend,

10.2.e